

Bréfa- og málasafn 1966

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Forsætisráðherra – Bréf – Ernst a. Schmidt – Edward Heath – Gísli Jónsson – Hakon Stangerup – Hersteinn Pálsson – Jakob Jónsson – Joseph H. Rogatnick – Jónas Helgason – Ketill Ingólfsson – Konrad Adinauer – Ludwig Erhard – Pétur Eggerz – Swiss Aluminium Ltd. Georges C. A. Hangartner – Dr. Alphons Wiederkehr

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmalamaðurinn
Askja 2-33, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

26. sept. 1966.

Shari Raunur Guinsson!

Eg hef þinn síttasta

misseri þótt þenna nokkurnan
 þyðskju frá þér : minn góð.
 þyngur svo er, þú er þetta ein
 að þvæt: vit þelli, þú að sjálf-
 sagt þinn eg ekki síttu er
 atvör þvæt að nær svigr. Mér
 skilst, að einhver skotana manna
 sé okkur í milli, a.m.k. um
 aukastriti, en fráleitt er að lát
 manna líta til fjárlíka milli
 fullþrosktra manna, sem lengi
 hefu haldið samningsskap.

Þess vegna met og mikils, að þú
skulir mi þola sent öðrum Sigríði
Síturta hjótt Davíðs, og þarum
við þot: þeir innihafa þobba
þyrr.

U: n samlegast
Þyrr Benediktsson

Reykjavík 7. mars 1966.

Gleða frá Snegilbjörg!

Þú afsaka, hversu lengi hefur
drögast að svara bréfi þínu dags. 9.
jan. s.l. Én svo er mið met velti, að
Pátrun bróttí minna hefur verið veikur
í vitan og fyrst mjlega þarinn að
ganga að störfum. Þú fór ég til
íthlands um mánaðarmótin jan. - febrúar
og síðan hefur í míslagan undandráttur
ortist. Én þyngi nokkru hefti og sent
Pátri bréf þitt og stóttst frá allt
í eildum, að þegar mér var sagt,
að s.l. laugardag hefti verið reynt

at ná : mig : símann frá Skarði,
þá heft: létur heft tíma t.a. athugs
málit. Glann segi þat rannan galla,
at einungis heft verit ráðgert löis til
ákvæðins tíma, en tekur vel andi
at hjálpa vit fram lengingun um þriggja
ára bil, t.d. Én þá þarf at gata
þess at heft sam band vit leum sjálfan.
Sáu i auvari stofnun vit i bilinum
- nema i formi vixils - en met öllu
vorkunst, enda vona ég, at þessu
inlausnu deigi.

Ég bit þarlega at heita þinn
fólki, ekki síst fötu þinnu, sem
ég þakka mjög vinagjarnlegt og skert.
legt bréf. Gótan bata og bestu
veitjun. Þinn einleagu
Þjarni Benediktsson

Reykjavík, den 20. januar 1966.

Professor, dr. juris Carsten Smith
Universitetet
Oslo.

Ærede ven,

Vedlagt sender jeg Dem for publicering i
Tidskrift for Rettsvitenskap, hvis De så ønsker,
min forelæsning om konstitutionel nødret som
jeg ikke har haft mulighed til at bearbejde
förend nu. Jeg beder Dem gennemse den fra
sprogligt synspunkt og foretage de forbedringer
som De måtte finde påkrævet. Jeg indser at
afsnittet om Norge vil være unödigt langt for
norske læsere, da de jo givetvis selve bedst
kender de pågældende forhold men jeg fandt
dog ikke anledning til at forkorte det.

Deres hengivne

Rv. 23/3 1966.

Hr. forsætisráðherra ,dr. Bjarni Benediktsson,

-til athugunar.

1. Hallgrímskirkja í Reykjavík á samkvæmt áætlun að vera full-byggð árið 1974, og að því verður unnið af sóknarnefnd og söfnuði . En hún er ekki aðeins byggð af söfnuðinum einum, heldur þjóðinni allri, ef fylgt er eftir þeirri hugsun, sem felst í lögum um skiftingu Rv.-dómkirkjusafnaðar fyrir 25 árum.
2. Það gæti verið verðug minning ll alda Íslandsbyggðar, að Hallgrímskirkju sje að fullu lokið, enda mætti með einhverjum hætti láta það koma fram í áletrun eða með öðru móti ,
3. Ríkisvaldið gæti, ef vill, sett þau skilyrði, að framkvæmdarnefnd byggingarinnar sje stækkuð, landsnefnd skipuð til fjársöfnunar, eða fjelag áhugamanna stofnað. (Til er í mínum fórum listi yfir stóran hóp af forystumönnum þjóðarinnar á ýmsum sviðum, sem vildu ganga fram fyrir skjöldu, þótt sú forysta yrði aldrei full-skipulögð).
4. Hallgrímskirkja er eina stórhýsið á vegum allrar þjóðarinnar, sem gæti orðið full-gert á þeim tíma, sem nú er til stefnu, - að jeg hygg.
5. Þessi uppástunga mín er ekki komin fram sem mótmæli gegn neinni þeirri hugmynd, er opinberlega hefir verið getið í sambandi við ll alda minningu Íslandsbyggðar, en jeg tel, að Hallgrímskirkja sje eitt af því fyrsta, sem til athugunar ætti að koma.
6. Jeg væri þakklátur fyrir bendingar um það, hvernig jeg ætti að vinna að athugun á málinu, við hverja jeg ætti að ræða o.s.frv.

Vinsaml.

Jakob Jónsson

Jakob Jónsson .

Pétur Eggerð
Ambassadóur

Permanent Representative of Iceland
to the Council of Europe

5. Febrúar 1966.

Hr. Bjarni Benediktsson, forsætisráðherra,
Háuhlíð 14,
Reykjavík.

Kæri Bjarni,

Sendi þér vinsamlegast ljósrit af ársskýrslu minni 1965, og vek athygli þína á þremur fyrstu köflunum, sem eru sögulegir (Saar, Struthof, Churchill).

Ennfremur sendi ég yfirlit yfir starfsemi Evrópuráðsins á sviði lögfræðinnar í 15 ár.

Bestu kveðjur,

Þinn einlægur

Tala v. H. P.

12. jan

Reykjavík, 7. janúar 1966.

Kæri Bjarni,

Nú er komið að úrslitastundu í sambandi við mikilvægt atriði í því máli, sem eg ræddi við þig á sínum tíma, og gerist eg svo djarfur að leita til þín með tilliti til þess lokaátaks, sem þörf er fyrir í þessu sambandi.

Fenginn er kaupandi að íbúð minni, sem fús er til að greiða gott verð (kr. 1600 þús.) fyrir hana, en þó eru það einkum tvö vafaatriði, sem hindra, að við göngum þegar frá kaupunum nú umhelgina. Þetta er óvissan um það, hversu mikil lán eg get fengið, annars vegar hjá Sparisjóði Reykjavíkur og nágrennis og hins vegar hjá Sjóvátryggingafélagi Íslands.

Eg fór í morgun til Harðar Þórðarsonar og ræddi málið lítið eitt við hann. Taldi hann, að hann gæti aðeins látið mig fá 145 þús. krónur og þá væntanlega undir lok þessa mánaðar. Eg hafði gert mér vonir um, að eg gæti fengið talsvert meira á þessum stað, því að slíkt mundi gera mér marga hluti mun auðveldari.

Eg ætla að reyna að ná í Svein bróður þinn nú á eftir til að reyna að fá hjá honum upplýsingar um, hvers eg megi vænta hjá Sjóvátryggingafélaginu. Hann tók mér vel á sínum tíma, eins og eg hafði líka gert ráð fyrir vegna fyrri kynna af honum, en nú er hins vegar svo komið, að eg þarf að hafa einhverja örugga tölu frá honum til að styðjast við, þegar gengið verður frá sölusamningi eða, öllu heldur, til þess að hægt sé að ganga frá honum.

Í þessu sambandi eru það tvö atriði, sem mig langar til að biðja þig að veita mér lið við:

Hið fyrra er, hvort ekki er unnt að fá Sparisjóðinn til að hækka lán það, sem hann veitir mér, í að minnsta kosti 200,000 krónur.

Hitt er, hvort Sveinn treystir sér ekki til að lofa mér ákveðinni fjárhæð, þótt eg þyrfti að biðja eftir því fram á mitt árið. Slík bið skipti ekki neinu máli, ef vissi væri um tiltekna upphæð. Í bréfi því, sem eg skrifaði á sínum tíma til að biðja um lánið, fór eg fram á 300,000 kr. Þá fjárhæð réð Ágúst Fjeldsted mér til að nefna, og eg veit, að bæði hann og Teitur Finnbogason, sem eg hefi nefnt lánsbeiðnina við einnig, munu fallast á það, sem Sveinn gerir í þessu máli. Ágúst sagði raunar, að ef Sveinn gæfi eitthvert loforð, þá mundi það standa.

Mér þykir mjög leiðinlegt að vera með kvabb við menn, og eg veit, að þú hefir svo sannarlega margfalt mikilvægari verk að vinna þann tíma, sem eg eyði fyrir þér, en eg veit, að orð frá þér í þessu máli gæti orðið til að gera vafaatriði að vissu, og anars er ekki þörf, því að endanleg afgreiðsla lánanna biði síns tíma, en nauðsynlegt fyrir mig að geta gert samning við væntanlegan kaupanda íbúðarinnar (hann er Tulin Johansen) sem allra fyrst.

Eg endurtek, að mér þykir leitt að þurfa að leita til þín aftur, en eg yrði þér mjög þakklátur, ef úr þessu er hægt að leysa, svo og ef eg gæti frétt einhvern veginn frá viðkomandi aðilum, hvers eg megi vænta, er þar að kemur.

Með bestu kveðjum og þakklæti

Hestinn Pabn

Konrad Adenauer

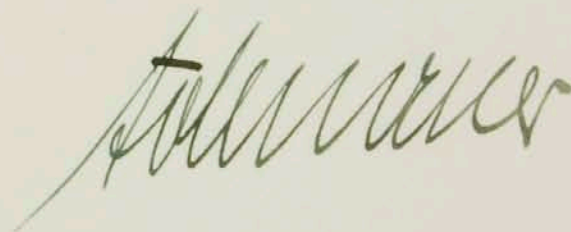
Bonn, den 10. Januar 1966

Sehr geehrter Herr Ministerpräsident!

Haben Sie vielen Dank für die Glückwünsche, die Sie mir aus Anlaß der Vollendung meines 90. Lebensjahres sandten. Sie haben mir damit eine große Freude bereitet. Mein Besuch in Ihrem Lande, der leider nur sehr kurz war, ist mir noch lebhaft in Erinnerung. Mit guten Wünschen für Sie und Ihr Land und

mit freundlichen Grüßen

Ihr

Seiner Exzellenz
dem Ministerpräsidenten von Island
Bjarni Benediktsson

R e y k j a v i k

Island

HAKON STANGERUP
PROFESSOR OG PÅL
LIT. HONDTSV. 34 - KOP LYRÓI

11. maj 1966

Kære statsminister -

Må jeg med disse få og alt for fattige linjer have lov til at sende Dem en stor og hjertelig tak for al den venlighed og elskværdighed, kulminerende med Deres magnifike lunch, som De og Deres frue viste min kone og mig under opholdet i Reykjavik. Det var alt for meget - men det var dejligt !

Den lille sag, som jeg inofficielt fik lov til at drøfte med Dem har jeg rapporteret tilbage til udenrigsministeriet her, som er meget taknemligt over at kende Deres opfattelse af sagen.

Med håndskriftssagen gik det jo godt i første omgang - det gør det også nok i sidste. Endnu har højestret jo ikke stemt mod en rigsdagsbeslutning.

Endnu en gang, hr, statsminister, - en meget hjertelig tak til Dem og madame for en alt for stor, men endnu mere dejlig modtagelse i Reykjavik-

Deres hengivne Betty og

Hakon Stangerup

Gisli Jónsson

Reykjavík 22. Desember 1966

Hr.

forsetisráðherra Bjarni Benediktsson

Góði kunningi.

Eg þakka mér senda jólakveðju ásamt ágripi um ævi Ólafs Thors, sem eg las með ánægju. Jafnframt þakka eg höfundu Reykjavíkurbref vinsamleg ummæli um mig og bók mína, og þá eigi síður ummæli um Hall-dór sál. Þorsteinsson. Aldrei þekkti eg traustari mann og betri Íslending.

Eg sendi þér og konu þinni beztu jóla og nýjárs óskir með þakklæti fyrir liðin ár.

Í þeim stjórn mála átökum, sem fram undan eru með næsta vori, óska eg, að undir forystu þinni megi flokkurinn enn aukast að völdum og fylgji, svo að enn verði unt að halda áfram sókn í þjóðlegum málum til blessunar fyrir land og lýð.

Með kærri kveðju.

Gisli Jónsson

From: The Rt. Hon. Edward Heath, M.B.E., M.P.

30th November, 1966.

San Pire Benediktsson

Thank you so much for your letter of 23rd November.

It was most kind of you to offer to make arrangements for me to see something of the country, and also to invite me to lunch or dine with you and some of the leading politicians at the Government Guest House. I would be delighted to accept.

The British Ambassador is co-ordinating the arrangements for my programme, and I would therefore be grateful if you would consult with him, as you suggest, to arrange the details.

I am looking forward very much to my visit to Iceland.

Edward Heath

Mr. Biarni Benediktsson,
Prime Minister.

Beatrice Foods Co.

GENERAL OFFICES • 120 SOUTH LA SALLE STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60603 • STATE 2-3820

Address for Correspondence:

14 October 1966

Joseph H. Rogatnick
P.O. Box 1505
1002 Lausanne, Switzerland

The Hon. Bjarni Benediktsson
Prime Minister
Government of Iceland
Reykjavik, Iceland

Dear Bjarni:

Please accept my delayed thanks for your welcome letter of August 23. It was grand of you to take the time to write and to bring me up to date on some of the recent interesting developments in Iceland. I regret only not having had the pleasure of seeing you in Switzerland when you were here in connection with the negotiations for the aluminium plant.

Maybe, one day, you and Mrs. Benediktsson will come to the South of France and will afford me the happy occasion of entertaining you in the Principality of Monaco, where I now reside.

I should mention that, although I reside in Monte Carlo, the office still is in Lausanne and to see you and Mrs. Benediktsson in Switzerland would be equally enjoyable.

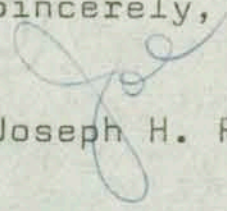
My thoughts always are with Iceland and the dear friends there. I often think of how heartwarming it would be to be able to return for a period. Maybe, yet, one day!

In any event, with these thoughts in mind, I have written to THORHALLUR ASGEIRSSON about a specialty foods company in England, called BEATRICE FOODS (U.K.) Ltd. of which I am a member of the Board of Directors, and which I believe could do a pretty good sales job in the United Kingdom with Icelandic specialty food products such as Canned Herring in Wine Sauce, Brook Trout, Peeled Shrimps, Lobster Tails, etc. This London based company now imports specialty food products from our mother organization in the United States, such as CHINESE style foods, canned MEXICAN foods, snacks, etc. and is doing very well with these items among the grocery, delicatessen and super market trade. If the agencies for the United Kingdom for Icelandic canned specialty products are not committed to someone else, it would give me special pleasure if our BEATRICE FOODS (U.K.) Ltd., might be given an opportunity to take on these products. At least in this small way, I would be coming closer to Iceland again.

AIR MAIL

I hope this letter has found you, Mrs. Benediktsson and the family all well and engaged in gratifying activities. I hope, too, there may be the occasion to renew old times with you before long.

Sincerely,

Joseph H. Rogatnick

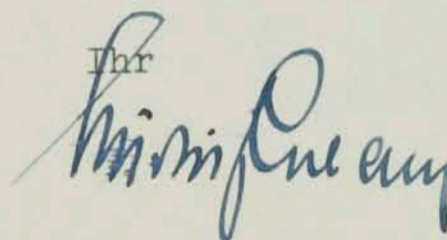
Gmund, den 21. Dezember 1966

Sehr verehrter Herr Ministerpräsident !

Für Ihre so freundlichen und ehrenden Worte, die Sie anlässlich meines Ausscheidens aus dem Amt des Bundeskanzlers für mein politisches Wirken gefunden haben, sage ich Ihnen aufrichtig Dank.

Seien Sie überzeugt, daß ich auch weiterhin alles tun werde, um im europäischen Geist auch die gute Freundschaft zwischen unseren beiden Völkern zu pflegen.

Mit den besten Wünschen für ein gesegnetes Weihnachtsfest und ein glückhaftes 1967 verbleibe ich

Ihr

S.E.

dem Ministerpräsidenten von Island
Herrn B. Benediktsson

Reykjavík /Island

Dr. Ketill Ingólfsson
Huttenstrasse 55
CH 8006 Z ü r i c h

Zürich, þann 16. nóv. 1966

Til herra forsætisráðherra Íslands
dr. Bjarna Benediktssonar
Stjórnarráði
R e y k j a v í k

Hæstvirtu forsætisráðherra,

Fyrir rúmu hálfu ári, þann 29. apríl s.l., voruð þér svo vinsamlegur að veita mér áheyrn á skrifstofu yðar í Stjórnarráði. Ég bar fram fyrir yður þá ósk mína að mega sem fyrst fá tækifæri til þess að vinna að þeim vísindum á Íslandi, sem ég hef nú eytt 10 árum æfi minnar til þess að þjálfast í. Ég er yður mjög þakklátur fyrir þann skilning, sem þér sýnduð málaleitan minni, og sú tillaga yðar, að ef til vill yrði mynduð prófessorsstaða í fagi mínu á Íslandi, snart mig djúpt. Þér bentuð mér á það, að ég mætti skrifa yður um málefni þetta, en að öðru leyti mundi faðir minn Ingólfur Þorsteinsson reka erindi mín í fjarveru minni.

Ég leyfi mér því að rekja hér fyrst stuttlega námsferil minn og störf: Ég varð stúdent úr stærðfræðideild Menntaskólans í Reykjavík árið 1956 með hárrí ágætiseinkunn. Þar sem ég hafði á skólaferli mínum jafnan verið "skóladúx" og kennarar mínir höfðu dyggilega ýtt undir metnað minn, færðist ég það í fang að vilja nema kennibundna eðlisfræði, en það fag hafði ég heyrt að væri einna erfiðast allra háskólafaga. Nú gat enginn frætt mig um það, hvar og hvernig nám þetta væri bezt að stunda. Var ég því eitt ár við nám í verkfræðideild Háskóla Íslands og bjó mig undir utanför. Naut ég þar sérstaklega hinnar frábæru stærðfræðikennslu próf. Leifs Ásgeirssonar. Vorið 1958 hóf ég reglubundið nám í fagi mínu við Háskólann í Zürich. Tiltölulega snemma tók ég fyrsta hluta próf árið 1959 og annars hluta próf í árslok 1960. Hlaut ég því þann heiður að mega ljúka þriðja hluta námsins undir persónulegri leiðsögn próf. W.Heitler, sem er

forstjóri fyrir "Institut für Theoretische Physik" og heimspekkur vísindamaður. Þessi hluti námsins varð nú erfiðari og langdrægari, enda hlaut ég prófverkefni á því sviði, sem var höfuð rannsóknarefni þessa prófessors, nefnilega í svonefndum mesónufræðum. Ég var útskrifaður eðlisfræðingur (Dipl.Phys.) með aðalgrein í kennibundinni eðlisfræði í árslok 1963. Auk aðalfags míns nam ég svo mikla stærðfræði, sem krafist er til embættisprófs í þeirri grein. Var ég svo heppinn að mega njóta tilsagnar hinns heimspekkta finnska stærðfræðings próf. Rolf Nevanlinna, sem hafði djúp áhrif á mig. Auk þessa hafði ég tilraunaeðlisfræði (próf. Staub) og eðlisefnafræði (próf. Clusius) sem aukafög. Í ársbyrjun 1964 hóf ég að semja doktorsritgerð um vandamál í sviðskenningu (Feldtheorie), en það er ein grein nútíma kennibundinnar eðlisfræði (um kjarnahluta í ytra sviði). Þessi ritgerð var m.a. byggð á hreint stærðfræðilegum rannsóknum, sem unnar höfðu verið af próf B.L.van der Waerden. Hann er forstjóri fyrir "Mathematisches Institut" og einn þekktasti "algebraiker" heimsins. Í ársbyrjun 1965 fékk ég starf í stofnun hans sem "wissenschaftlicher Mitarbeiter", en launin voru greidd af "Nationalfonds zur Förderung der Wissenschaften" (Departement des Inneren, Bern). Í júníbyrjun 1965 varði ég doktorsritgerð við Háskólann í Zürich. Ber hún titilinn "Beiträge zu exakten Auswertungen in der Quantentheorie der Wellenfelder" með undirtitli "Zur Formulierung der mathematischen Theorie der natürlichen Linienbreite". Frá byrjun maí 1966 var ég skipaður reglulegur starfsmaður ("wissenschaftlicher Assistent") við Háskólann í Zürich. Hef ég í fjarveru próf. van der Waerdens annast flutning fyrirlestra hans: "Die gruppentheoretische Methode in der Quantentheorie" (sumarmisseri 1966) og "Mathematische Behandlung der Naturwissenschaften" (stendur nú yfir). Fyrir sama prófessor aðstoðaði ég við samningu ritgerðarinnar "On Measurements in Quantum Mechanics" (Z.für Physik, 1966) og hef nýlokið við það starf, sem mér var falið til útgáfu bókarinnar "The Sources of Quantum Mechanics" (kemur út hjá North Holland Publ. Comp., Amsterdam). Eftir sjálfan mig hefur "Helvetica Physica Acta" nú tekið ritgerð til prentunar. Ég fékk að halda fyrirlestur í Max Planck Institut für Physik í München í marz 1965. Forstjóri þeirrar stofnunar er nóbelsverðlaunahafinn W. Heisenberg. Í "Seminar für Theoretische Physik" í Zürich fékk ég einnig að halda fyrirlestur í febrúar 1966. Í þessari stofnun eru bornar fram kenningar helztu kennibundinna eðlisfræðinga í Sviss. Annar fyrirlestur minn þar

er í undirbúningi.

Höfuðáhugamál mitt á næstunni er að sýna fram á, að hálf-ákveðin mæling ("semidefinit metrik") hafi rétt á sér í mesónufræðum. Stærðfræðileg undirstaða þessa hugtaks er eftir próf. van der Waerden, en próf. Heisenberg hefur sýnt áhuga á notkun þess í ofangreindum fræðum. Annars er málið mjög umdeilt, og mun það sennilega verða mitt hlutskipti að vinna fyrir viðurkenningu þess. Annað áhugamál mitt er að vinna að lausn svonefnds endurkvörðunar-vandamáls ("renormalization problem"). Þetta verkefni er að vísu í mjög margra snjallra manna höndum, en ég hef von um að geta fært einn skerf fram til lausn þess.

Næstu ár þarf ég að eiga aðgang að viðurkenndum vísindatímaritum og stofnunum til fyrirlestrahalds. Hingað til hef ég notið til þess nafns hins fræga kennara míns. Ef því sleppir, verð ég að hafa í höndunum þá stöðu, sem erlendis er tekið tillit til. Þessari hlið málsins lýsti ég fyrir yður í vor. Þér minntuð mig þá á það, að vísindamaður á Íslandi gæti ekki gert þær efnalegu kröfur, sem sums staðar erlendis tízkast. Þar sem ég hef stundað nám mitt af áhuga á faginu, en ekki fyrir gróðavon, held ég að mínar kröfur færu ekki úr hófi fram. Ég er líka fús til þess að kenna fög, sem ekki eru svo sérhæfð sem þau, sem ég hef nefnt hér að ofan. Slík ósk kæmi mér alls ekki á óvart. Hér í Zürich er það t.d. skylda aðalkennara við Háskólann að kenna jafnframt byrjendum.

Að lokum vil ég geta þess, að Vísindasjóður Íslands hefur tvö síðustu árin veitt mér mjög rausnarlega styrki. Ég vona, hestvirtu forsætisráðherra, að ég hafi með bréfi þessu gert þá grein fyrir aðstöðu minni, sem yður hentar. Að öðru leyti treysi ég velvild yðar og réttssýni. Bið ég yður að veita föður mínum áheyrn, þegar hann kemur til þess að tala máli mínu við yður.

Með djúpri virðingu og þökk

yðar

Ketilur Þujólfsson

3.9. 1866

Kari Franc.

Of atvika- og aðstoðhljósing á
Hlufastöðum sig hart minni minni
lútu hl að sigorðu hafi þannig
gjálpsmord, heldu en hl að minni
hafi verið myrt. Þó er að von
rosaleg að þó hafi kann að styðja
sér aldrei með þessari stíngi í lútu
í bjórð á sér.

Því er lövvering á fjöllumi helu
stóðt sem lá yfir meðan verðan
líkama sigorðu. Þessan lef er að
minni hafi gripst í fjöllum er minni
lell og heft hana ofan á sig; þó að
stínging minni við minni sé líka lungsaug
þinnst minni minni ósamli lepi.

Við minni bea, að elhi hafi sigt
minni önnur í svekameðri á líkum,
sem þó hefti mátt swast er að þinn,
ef ráðst hefti verið á sigorði og lútu
lept í hana á þessum stöð. Þinn vea

er þess gett, að líni þessum hafi
stætt að vinstri og til hægri.
Þessi er þá samræmi við það
sem segir líni við fjórir, ef línan
hefur verið rétt.

Þessi er líni gett um gedslap
Lignsta eða um línummi sem þar
gætu líl, að líni hafi verið gedvik.
Þessi er nefnt, að líni hafi verið
þaðaalega get hæg, en þessley.
Þessi er nefnt að líni hafi verið
líl að líni getum að líni fjórir
þess að líni getum að líni fjórir
er, að líni með líni og líni.
Þessi er nefnt að líni hafi verið
líl að líni getum að líni fjórir
er, að líni með líni og líni.
Þessi er nefnt að líni hafi verið
líl að líni getum að líni fjórir
er, að líni með líni og líni.

Þessi er nefnt

Þessi er nefnt

E. A. SCHMIDT

SCHEEPMAKERSHAVEN 25

ROTTERDAM, 15th February 1966.

Mr. & Mrs. Bjarni Benediktsson,
Háahlid 14,

R e y k j a v i k.

Dear Bjarni and Sigridur,

With reference to my letter of 16th December I am pleased to inform you that I am now definitely coming again for a business visit to Iceland and have planned to arrive on Friday, 11th March, at 19.25 hours at Keflavik and will most probably be returning on Thursday morning, 17th March, at 5 a.m.

The whole of Monday and Tuesday, 14th and 15th March, I will be having meetings together with other European agents of the Iceland Steamship Co. and I presume that Ottarr Möller will be arranging a dinner for Monday evening, 14th March.

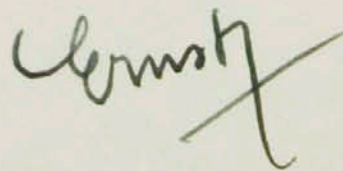
In any case I would be free to visit you on Saturday or Sunday, 12th and 13th March, and perhaps also on Tuesday evening, 15th March.

I will be staying in the Saga Hotel, so let me know in due course when I may come to your home.

I am very sorry that on this occasion Jeanette is not able to join me on this business visit, but as our daughter is now in England and our son of 15 years is going through his most difficult months in school, Jeanette thinks that it is better that she stays at home to supervise him, especially as we have recently been away for a long time.

Looking forward to seeing you soon, I remain,

Yours very sincerely,

WITH OUR BEST COMPLIMENTS

Swiss Aluminium Ltd.

With all our best wishes
for a pleasant stay in
Zürich!
Charlotte and

DR. ALPHONS WIEDERKEHR

Consul d'Islande

ZÜRICH

Mit freundlicher Empfehlung!

Georges C. A. Hangartner

DIREKTOR

DOLDER GRAND HOTEL

ZÜRICH

Miniature Golf

Swimming-Pool

Skating and Curling-Rinks

Tennis-Courts

DOLDER GRAND HOTEL ZURICH

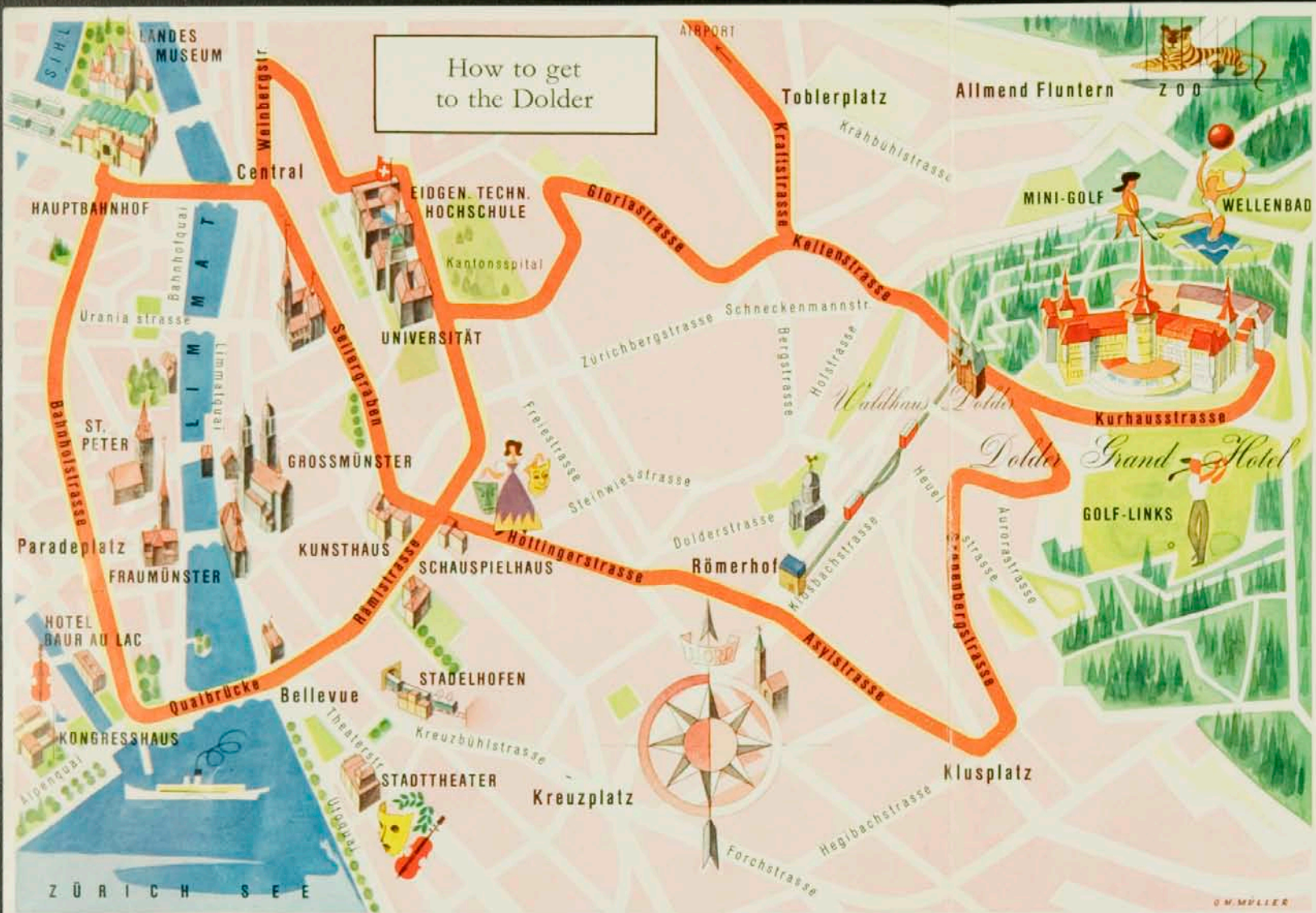

Your Room Nr. 37

Room Rate SFr. _____

+15% Gratuities

Clubhouse and Golf Course

How to get to the Dolder

General information

Check-out time
 Patrons are requested to give up the room by 2 p.m. Until 6 p.m. half-, later than 6 p.m. full-roomrate is charged.

Meals
Breakfast 7 a.m. – 10.30 a.m. in the Breakfast-Room
 or 7 a.m. – noon in the room

Lunch noon – 2.30 p.m.

Dinner 7 p.m. – 9.30 p.m.

Transportation
Hotelcar leaves Hotel for Main Station every hour on the hour between 8 a.m. and 7 p.m. and leaves Main Station (opposite the platform-entrance) for Hotel every hour on the half hour between 8.30 a.m. and 7.30 p.m.

Cablecar Hotel Waldhaus Dolder–Römerhof every 10 minutes between 7 a.m. and 12 p.m.

Valuables
 The Hotel is not responsible for valuables unless deposited in the vault (see the reception).

Facilities on the premises
 Hairdresser/barber, Laundry, Dry cleaning, Newsstand, Garage with filling station.

Address
 Letter: Kurhausstrasse 65, Zurich
 Cable: DOLDERGRAND ZURICH
 Telex: 53449
 Phone: 24 17 00

The Dolder estate offers you in summer
 a swimming-pool with artificial waves
 a 9-hole golf-course with clubhouse (equipment for hire)
 a miniature golf
 5 tennis-courts

– and in winter
 a skating rink (skates for hire)
 2 curling-rinks